

31994R3295

30.12.1994.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 341/8

PADOMES REGULA (EK) Nr. 3295/94**(1994. gada 22. decembris),****kas nosaka pasākumus, lai aizliegtu viltotu preču un pirātpreču laišanu brīvā apgrozībā, izvešanu, atpakaļizvešanu vai atlikšanas režīma attiecināšanu uz tām**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,tā kā Padomes 1986. gada 1. decembra Regula (EEK) Nr. 3842/86, kas nosaka pasākumus, lai aizliegtu viltotu preču laišanu brīvā apgrozībā ⁽⁴⁾, ir spēkā kopš 1988. gada 1. janvāra; tā kā būtu jāizdara secinājumi no pieredzes, kas gūta tās piemērošanas pirmajos gados, lai uzlabotu ar šo regulu izveidotās sistēmas darbību;

tā kā viltotu preču un pirātpreču tirdzniecība nodara ievērojamu kaitējumu likumīgiem ražotājiem un tirgotājiem, autortiesību vai blakustiesību subjektiem un maldina patērētājus; tā kā pēc iespējas jānovērš šādu preču laišana tirgū un tādēļ jānosaka pasākumi, lai sekmīgi novērstu šo nelikumīgo darbību, neierobežojot likumīgās tirdzniecības brīvību; tā kā ir līdzīgi centieni sasniegt minēto mērķi arī starptautiskā līmenī;

tā kā ir svarīgi aizliegt no trešām valstīm ievestu viltotu preču vai pirātpreču un līdzīgu ražojumu laišanu brīvā apgrozībā Kopienā vai atlikšanas režīma attiecināšanu uz tām, kā arī noteikt atbilstošu procedūru, kas ļautu muitas dienestiem rīkoties, lai šādu aizliegumu pareizi piemērotu;

tā kā muitas dienestu rīcība, kas vērsta uz to, lai aizliegtu viltotu preču vai pirātpreču laišanu brīvā apgrozībā vai atlikšanas režīma

attiecināšanu uz tām, būtu jāpiemēro arī šādu preču izvešanai un atpakaļizvešanai no Kopienas;

tā kā attiecībā uz atlikšanas režīmu un deklarējamu atpakaļizvešanu muitas dienesti rīkojas tikai tad, ja preces, par kurām ir aizdomas, ka tās ir viltotas preces vai pirātpreces, ir atklātas pārbaudes laikā;

tā kā Kopiena ievēro noteikumus, kas Vispārējā nolīgumā par tarifiem un tirdzniecību par intelektuālā īpašuma jautājumiem sakarā ar tirdzniecību, tostarp viltotu preču tirdzniecību un jo īpaši par pasākumiem, kas jāveic pie robežām;

tā kā ir jāparedz, ka muitas dienesti ir tiesīgi pieņemt tiem adresētus pieprasījumus rīkoties un lemt par tiem;

tā kā muitas dienestiem būtu jārikojas, vai nu pārtraucot tādu preču laišanu brīvā apgrozībā, izvešanu vai atpakaļizvešanu, par kurām ir aizdomas, ka tās ir viltotas preces vai pirātpreces, vai arī aizturot šādas preces, ja tās ievēdot, uz tām attiecināts atlikšanas režīms vai tās deklarējot izvestas atpakaļ, uz laiku, kāds minētajām iestādēm vajadzīgs, lai noteiktu, vai šīs preces patiešām ir viltotas preces vai pirātpreces;

tā kā vajadzētu ļaut dalībvalstīm aizturēt attiecīgās preces uz kādu laiku, pat pirms tiesību subjekta pieprasījums ir iesniegts vai apstiprināts, lai tiesību subjekts varētu iesniegt pieprasījumu muitas dienestiem rīkoties;

tā kā kompetentajai iestādei būtu jālemj par tai iesniegtiem jautājumiem, pamatojoties uz kritērijiem, kurus izmanto, lai noteiktu, vai attiecīgajā dalībvalstī izgatavotas preces pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības; tā kā šī regula neskar dalībvalstu noteikumus par tiesu iestāžu kompetenci un procedūrām;

tā kā ir jānosaka pasākumi, ko piemēro attiecīgajām precēm, ja konstatēts, ka tās ir viltotas preces vai pirātpreces; tā kā tādiem pasākumiem vajadzētu ne tikai liegt šādu preču tirgotājiem darījuma saimniecisko labumu un tos sodīt, bet arī efektīvi atturēt no līdzīgiem darījumiem nākotnē;

⁽¹⁾ OV C 238, 2.9.1993., 9. lpp.⁽²⁾ OV C 61, 28.2.1994.⁽³⁾ OV C 52, 19.2.1994., 37. lpp.⁽⁴⁾ OV L 357, 18.12.1986., 1. lpp.

tā kā, lai neradītu nopietnus traucējumus, mūtojojot preces, kas ir ceļotāju personīgajā bagāžā, ir jānosaka, ka šī regula neattiecas uz precēm, kas varētu būt viltotas preces vai pirātpreces un kuras ievēd no trešām valstīm tādā daudzumā, uz ko attiecas Kopienas noteikumi par atbrīvojumiem no muitas nodokļiem;

tā kā jānodrošina šajā regulā paredzēto kopējo noteikumu vienāda piemērošana un tālab jāizstrādā Kopienas procedūra, kas ļautu piemērotā laikā ieviest pasākumus, kuri īsteno šos noteikumus, un stiprināt savstarpēju palīdzību gan dalībvalstu starpā, gan starp dalībvalstīm un Komisiju tā, lai nodrošinātu lielāku efektivitāti;

tā kā nākotnē, pamatojoties, cita starpā, uz šās regulas īstenošanā gūto pieredzi, varētu apsvērt iespēju paplašināt to intelektuālā īpašuma tiesību loku, uz kurām attiecas šī regula;

tā kā tādēļ ir jāatceļ Regula (EEK) Nr. 3842/86,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

1. Šī regula nosaka:

- a) apstākļus, kādos muitas dienesti var rīkoties, ja preces, par kurām ir aizdomas, ka tās ir viltotas preces vai pirātpreces:
 - laiž brīvā apgrozībā, izved vai izved atpakaļ,
 - atrod, pārbaudot preces, kurām attiecināts atlikšanas režīms 84. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92, ar ko ievieš Kopienas Muitas kodeksu ⁽¹⁾, vai preces, ko deklarējot izved atpakaļ;
- b) pasākumus, ko veic kompetentās iestādes attiecībā uz minētajām precēm, ja konstatēts, ka tās patiešām ir viltotas preces vai pirātpreces.

2. Šajā regulā:

a) "viltotas preces" ir:

- preces, ieskaitot to iepakojumu, uz kurām bez atļaujas ir preču zīme, kas ir identiska preču zīmei, kura ir likumīgi reģistrēta tāda paša veida precēm, vai arī ko pēc būtiskām pazīmēm nevar atšķirt no šādas preču zīmes, un kas tādējādi pārkāpj attiecīgās preču zīmes īpašnieka tiesības, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos vai tās dalībvalsts likumos, kurā iesniegts pieprasījums muitas dienestam rīkoties,
- jebkāds preču zīmes simbols (logotips, etiķete, uzlīme, brošūra, lietošanas pamācība vai garantiju dokuments), pat ja to izmanto atsevišķi, tādos pašos apstākļos kā šā apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētās preces,
- iepakojuma materiāli, uz kuriem ir viltotu preču zīmes un kurus izmanto atsevišķi tādos pašos apstākļos kā šā apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētās preces;

b) "pirātpreces" ir preces, kas vai nu pašas ir kopijas vai kurās ir kopijas, un kas izgatavotas bez autortiesību vai blakustiesību subjekta, vai arī dizaina tiesību subjekta piekrišanas, neatkarīgi no tā, vai minētās tiesības ir vai nav reģistrētas saskaņā ar attiecīgās valsts likumiem, vai arī kas izgatavotas bez tādas personas piekrišanas, kuru tiesību subjekts attiecīgi pilnvarojis izgatavošanas valstī, ja šādu kopiju izgatavošana ir attiecīgo tiesību pārkāpums saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem vai tās dalībvalsts likumiem, kurā iesniegts pieprasījums muitas dienestiem rīkoties;

c) "tiesību subjekts" ir preču zīmes īpašnieks atbilstoši šā punkta a) apakšpunktam un/vai kādu šā punkta b) apakšpunktā minētu tiesību subjekts, vai jebkura cita persona, kas ir pilnvarota izmantot preču zīmi un/vai šādas tiesības, vai arī minēto personu pārstāvis;

d) "deklarācija laišanai brīvā apgrozībā, izvešanai vai atpakaļizvešanai" ir deklarācija, kas atbilst Regulas (EEK) Nr. 2913/92 61. pantam.

3. Jebkādus šablonus vai matrices, kas īpaši izstrādātas vai pielāgotas, lai izgatavotu viltotas preču zīmes vai preces ar šādām preču zīmēm, vai arī pirātpreces, uzskata attiecīgi vai nu par "viltotām precēm vai pirātprecēm", ja šādu šablonu vai matriču izmantošana pārkāpj kāda tiesību subjekta tiesības, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos vai tās dalībvalsts likumos, kurā iesniegts pieprasījums muitas dienestiem rīkoties.

4. Šī regula neattiecas uz precēm, kurām ir preču zīme, ko izmanto ar preču zīmes īpašnieka piekrišanu, vai kuras aizsargā autortiesības vai blakustiesības, vai arī dizaina tiesības, un kuras ir

⁽¹⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

izgatavotas ar tiesību subjekta piekrišanu, bet uz kurām bez tiesību subjekta piekrišanas attiecas kāds no šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem gadījumiem.

Tāpat tas neattiecas uz šā punkta pirmajā daļā minētajām precēm, kas izgatavotas vai kurām ir preču zīme saskaņā ar noteikumiem, kuriem attiecīgo tiesību subjekts nav piekritis.

II NODAĻA

Aizliegums laist brīvā apgrozībā, izvest, izvest atpakaļ vai pakļaut atlikšanas režīmam viltotas preces un pirātpreces

2. pants

Preces, kas pēc 6. pantā paredzētās procedūras pabeigšanas atzītas par viltotām precēm vai pirātprecēm, ir aizliegts laist brīvā apgrozībā, izvest, izvest atpakaļ vai attiecināt uz tām atlikšanas režīmu.

III NODAĻA

Pieprasījums muitas dienestiem rīkoties

3. pants

1. Katrā dalībvalstī kādu tiesību subjekts var iesniegt kompetentā muitas dienestā rakstisku pieprasījumu muitas dienestiem rīkoties, ja uz precēm attiecas kāds no 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem gadījumiem.

2. Šā panta 1. punktā minētajā pieprasījumā ir:

- pietiekami sīks preču apraksts, lai muitas dienesti tās varētu pazīt,
- pierādījums tam, ka pieprasījuma iesniedzējs attiecīgo preču sakarā ir konkrētu tiesību subjekts.

Tāpat tiesību subjektam jāiesniedz visa cita viņam pieejamā informācija, kas varētu noderēt, lai kompetentais muitas dienests varētu pieņemt lēmumu, pilnībā pārzinot faktus, tomēr šāda papildu informācija nav nosacījums pieprasījuma pieņemšanai.

Attiecībā uz pirātprecēm minētajā informācijā, ja iespējams, norāda:

- vietu, kur preces atrodas, vai paredzēto galamērķi,
- sūtījuma vai iepakojuma aprakstu,
- preču plānoto piegādes vai nosūtīšanas dienu,
- izmantoto transporta līdzekli,
- ziņas par ievadēju, izvedēju vai īpašnieku.

3. Pieprasījumā jānorāda laiks, līdz kuram muitas dienestiem vajadzētu sākt rīkoties.

4. No pieprasījuma iesniedzēja var iekasēt maksu, lai segtu ar pieprasījuma izskatīšanu saistītās administratīvās izmaksas. Maksai jābūt samērīgai ar sniegto pakalpojumu.

5. Kompetentais muitas dienests, kuram iesniegts pieprasījums, kas sagatavots saskaņā ar šā panta 2. punktu, izskata pieprasījumu un tūlīt rakstiski informē iesniedzēju par pieņemto lēmumu.

Ja muitas dienests pieprasījumu atzīst par pamatotu, tas norāda laiku, kurā muitas dienestiem jārikojas. Pēc tiesību subjekta lūguma muitas dienests, kas pieņēmis sākotnējo lēmumu, minēto laiku var pagarināt.

Ja pieprasījumu neatzīst par pamatotu, norāda atteikuma iemeslus, un šādu atteikumu var pārsūdzēt.

6. Ja pieprasījumu atzīst par pamatotu vai ja saskaņā ar 6. panta 1. punktu notiek 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā rīcība, dalībvalstis no tiesību subjekta var iekasēt nodrošinājumu, lai:

- segtu jebkādas viņa saistības pret personām, kas iesaistītas kādā no 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām, gadījumos, kad saskaņā ar 6. panta 1. punktu uzsāktu procedūru pārtrauc tiesību subjekta darbības vai bezdarbības dēļ vai kad attiecīgās preces netiek atzītas par viltotām precēm vai pirātprecēm,
- segtu izmaksas, kas saskaņā ar šo regulu radušās, turot preces muitas kontrolē atbilstīgi 6. pantam.

7. Tiesību subjektam ir jāinformē šā panta 1. punktā minētais dienests, ja viņa tiesību reģistrācija vairs nav spēkā vai ja tām beidzies termiņš.

8. Katra dalībvalsts norāda muitas dienestu, kura kompetencē ir pieņemt un izskatīt šajā pantā minētos pieprasījumus.

4. pants

Ja pārbaūžu laikā, ko veic saskaņā ar 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām muitas procedūrām un pirms tiesību subjekta pieprasījums ir iesniegts vai atzīts par pamatotu, muitas dienests pārliecinās, ka preces ir viltotas vai tās ir pirātpreces, tad muitas iestāde saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajām tiesību normām var informēt tiesību subjektu, ja viņš ir zināms, par viņa tiesību iespējamu pārkāpumu. Šādā gadījumā muitas dienests ir tiesīgs pārtraukt preču laišanu apgrozībā vai aizturēt tās uz trim darbdienu, lai tiesību subjekts saskaņā ar 3. pantu varētu iesniegt pieprasījumu rīkoties.

5. pants

Lēmumu atzīt tiesību subjekta pieprasījumu par pamatotu tūlīt nosūta dalībvalsts muitas dienestiem, kas varētu nonākt saskarē ar precēm, kuras pieprasījumā uzskatītas par viltotām precēm vai pirātprecēm.

IV NODAĻA

Nosacījumi muitas dienestu un to iestāžu rīcībai, kas ir kompetentas pieņemt galīgo lēmumu

6. pants

1. Ja muitas iestāde, kurai saskaņā ar 5. pantu ir nosūtīts lēmums atzīt tiesību subjekta pieprasījumu par pamatotu, vajadzības gadījumā — apspriedusies ar pieprasījuma iesniedzēju, pārliecinās, ka preces, uz ko attiecas kāds no 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem gadījumiem, atbilst minētajā lēmumā dotajam viltoto preču vai pirātpreču aprakstam, tad tā pārtrauc preču laišanu apgrozībā vai aiztur tās.

Muitas iestāde tūlīt informē dienestu, kas izskatījis pieprasījumu saskaņā ar 3. pantu. Minētais dienests vai muitas iestāde tūlīt informē deklarētāju un personu, kas iesniedza pieprasījumu rīkoties. Saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem par personas datu aizsardzību, tirdzniecības un rūpnieciskajiem noslēpumiem, kā arī profesionālo un administratīvo konfidencialitāti, muitas iestāde vai dienests, kas izskatījis pieprasījumu, pēc tiesību subjekta lūguma viņam paziņo deklarētāja un, ja zināms, saņēmēja vārdu vai nosaukumu un adresi, lai tiesību subjekts varētu lūgt kompetentās iestādes pieņemt galīgo lēmumu. Muitas iestāde pieprasījuma iesniedzējam un personām, kas iesaistītas kādā no 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām, dod iespēju pārbaudīt preces, kuru laišana apgrozībā pārtraukta vai kuras ir aizturētas.

Pārbaudot preces, muitas iestāde var ņemt paraugus, lai paātrinātu procedūru.

2. Likumi, kas ir spēkā dalībvalstī, kuras teritorijā uz precēm attiecas kāds no 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem gadījumiem, piemēro:

a) nododot lietu iestādei, kas ir kompetenta pieņemt galīgo lēmumu, un nekavējoties paziņojot šā panta 1. punktā minētajam muitas dienestam vai iestādei par šādu nodošanu, ja vien lietas nodošanu neveic minētais dienests vai iestāde;

b) īstenojot minētās iestādes lēmumu. Ja Kopienā nav noteikumu šajā jomā, tad lēmuma īstenošanā izmanto tos pašus kritērijus, kādus izmanto, lai noteiktu, vai attiecīgajā dalībvalstī izgatavotas preces pārkāpj tiesību subjekta tiesības. Kompetentās iestādes pieņemtos lēmumus pamato.

7. pants

1. Ja 10 darbdienu laikā pēc paziņojuma par to, ka ir pārtraukta preču laišana apgrozībā vai tās ir aizturētas, 6. panta 1. punktā minētā muitas iestāde nav informēta par to, ka lieta nodota iestādei, kas ir kompetenta attiecīgajā lietā pieņemt galīgo lēmumu saskaņā ar 6. panta 2. punktu, vai ka attiecīgi pilnvarotā iestāde noteikusi pagaidu pasākumus, tad preces laiž apgrozībā, ja ir ievērotas visas muitas formalitātes un atsaukts rīkojums par aizturēšanu.

Vajadzības gadījumā minēto laiku var pagarināt ilgākais par 10 darbdienu.

2. Attiecībā uz precēm, par ko ir aizdomas, ka tās pārkāpj dizaina tiesības, preču īpašniekam, ievēdējam vai saņēmējam ir tiesības uz to, ka attiecīgās preces laiž apgrozībā vai atceļ to aizturēšanu, iemaksājot nodrošinājumu ar nosacījumu, ka:

— 6. panta 1. punktā minētais muitas dienests vai iestāde šā panta 1. punktā minētajā termiņā ir informēta, ka lieta nodota šā panta 1. punktā minētajai iestādei, kas ir kompetenta pieņemt galīgo lēmumu,

— minētajam termiņam beidzoties, šim nolūkam pilnvarotā iestāde nav piemērojusi pagaidu pasākumus, un

— ir nokārtotas visas muitas formalitātes.

Nodrošinājumam jābūt pietiekamam, lai aizsargātu tiesību subjektu intereses. Nodrošinājuma iemaksa neierobežo iespēju izmantot citus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas pieejami tiesību subjektam. Ja lieta nodota iestādei, kas ir kompetenta pieņemt galīgo lēmumu, pēc citas personas nevis tiesību subjektu iniciatīvas, tad nodrošinājumu atmaksā, ja tiesību subjekts savas tiesības sākt tiesas procesu neizmanto 20 darbdienās pēc dienas, kad viņam paziņots par to, ka ir pārtraukta preču laišana apgrozībā vai ka tās ir aizturētas. Ja uz konkrēto gadījumu attiecas šā panta 1. punkta otrā daļa, tad minēto termiņu var pagarināt ilgākais līdz 30 darbdienām.

3. Nosacījumus preču glabāšanai, kamēr ir pārtraukta to laišana apgrozībā vai tās ir aizturētas, nosaka katra dalībvalsts.

V NODAĻA

Noteikumi, ko piemēro precēm, kas atzītas par viltotām precēm vai pirātprecēm

8. pants

1. Neierobežojot citas rīcības tiesības, ko var izmantot preču zīmes īpašnieks, kura preču zīme ir viltota, vai arī pirātismā izmantotu autortiesību, blakustiesību vai dizaina tiesību subjekts, dalībvalstis veic pasākumus, lai kompetentajām iestādēm ļautu:

- a) saskaņā ar attiecīgās valsts likumiem vairumā gadījumu iznīcināt preces, kas atzītas par viltotām vai pirātprecēm, vai arī atbrīvoties no tām nekomerciālā kārtā tā, lai neradītu kaitējumu tiesību subjektam, kā arī bez jebkādas kompensācijas un neradot izmaksas valsts kasei;
- b) veikt attiecībā uz šādām precēm jebkādu citu pasākumus, lai faktiski liegtu attiecīgajām iesaistītajām personām šāda darījuma saimnieciskos labumus.

Par tādiem pasākumiem neuzskata šādas darbības:

- viltoto preču vai pirātpreču atpakaļizvešanu nemainītā veidā,
- izņemot īpašus gadījumus — preču zīmju likvidēšanu viltotajām precēm, kam tās pievienotas bez atļaujas,
- kādu citu muitas procedūru attiecināšanu uz precēm.

2. Viltotās preces vai pirātpreces var nodot valsts kasei. Tādā gadījumā piemēro šā panta 1. punkta a) apakšpunktu.

3. Papildu informācijai, ko sniedz saskaņā ar 6. panta 1. punkta otro daļu, un minētajā daļā noteiktajos apstākļos muitas iestāde vai kompetentais dienests tiesību subjektam pēc viņa lūguma dara zināmu par viltotām precēm vai pirātprecēm atzīto preču saņēmēja, ievēdēja vai izvēdēja un ražotāja vārdu vai nosaukumu un adresi, kā arī šādu preču daudzumu.

VI NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

9. pants

1. Ja vien tās dalībvalsts likumi, kurā pieprasījums ir iesniegts, neparedz ko citu, tad saskaņā ar 3. panta 2. punktu sagatavota pieprasījuma pieņemšana nedot tiesību subjektam tiesības uz kompensāciju, ja muitas iestāde nav atklājusi viltotas preces vai pirātpreces un tās ir laistas apgrozībā, vai arī nav veikta rīcība, lai tās aizturētu saskaņā ar 6. panta 1. punktu.

2. Ja vien tās dalībvalsts likumi, kurā pieprasījums ir iesniegts, neparedz ko citu, tad muitas iestāde vai cita attiecīgi pilnvarota iestāde, darbojoties saskaņā ar pilnvarām, kas tām piešķirtas attiecībā uz viltotu preču vai pirātpreču apkarošanu, nav atbildīga tām personām, kas iesaistītas 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā vai 4. pantā minētajās darbībās, ja minētajām personām nodarīts zaudējums vai kaitējums attiecīgās iestādes rīcības dēļ.

3. Tiesību subjektu civiltiesisko atbildību regulē tās dalībvalsts likumi, kurā uz konkrētajām preces attiecas kāds no 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem gadījumiem.

10. pants

Šī regula neattiecas uz nekomerciālām precēm, kas ir ceļotāju personīgajā bagāžā tādā daudzumā, uz ko attiecas atbrīvojumi no muitas nodokļiem.

11. pants

Turklāt katra dalībvalsts nosaka sodus, ko piemēro, ja tiek pārkāpts 2. pants. Šādiem sodiem jābūt pietiekami stingriem, lai veicinātu to, ka attiecīgos noteikumus ievēro.

12. pants

Pasākumus šās regulas piemērošanai nosaka saskaņā ar 13. panta 3. un 4. punktā noteikto procedūru.

13. pants

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 247. pantu.

2. Komiteja izskata visus ar šās regulas īstenošanu saistītos jautājumus, ko izvirza tās priekšsēdētājs vai nu pats pēc savas iniciatīvas, vai arī pēc kādas dalībvalsts pārstāvja lūguma.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par šo projektu termiņā, ko priekšsēdētājs nosaka atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu pieņem ar balsu vairākumu, kas Līguma 148. panta 2. punktā noteikts lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma.

Dalībvalstu pārstāvju balsīm komitejā ir tāda vērtība, kā noteikts iepriekš minētajā pantā. Priekšsēdētājs balsošanā nepiedalās.

4. Komisija nosaka pasākumus, ko piemēro uzreiz. Tomēr, ja šie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu, tad Komisija tos tūlīt paziņo Padomei. Tādā gadījumā:

- Komisija atliek tās noteikto pasākumu piemērošanu ne ilgāk kā uz trim mēnešiem pēc pasākumu paziņošanas dienas,
- Padome ar kvalificētu balsu vairākumu šā punkta pirmajā ievilkumā noteiktajā termiņā var pieņemt atšķirīgu lēmumu.

14. pants

Dalībvalstis Komisijai dara zināmu visu informāciju, kas saistīta ar šās regulas piemērošanu.

Komisija šo informāciju dara zināmu pārējām dalībvalstīm.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1994. gada 22. decembrī

Šās regulas piemērošanas nolūkā 1981. gada 19. maija Regulu (EEK) Nr. 1468/81 par dalībvalstu administratīvo iestāžu savstarpēju palīdzību un dalībvalstu sadarbību ar Komisiju, lai nodrošinātu to, ka pareizi piemēro tiesību aktus par muitas vai lauksaimniecības jautājumiem ⁽¹⁾, piemēro pēc analogijas.

Informēšanas procedūru sīki izstrādā īstenošanas noteikumos, kā paredzēts 13. panta 2., 3., un 4. punktā.

15. pants

Divos gados pēc šās regulas stāšanās spēkā, Komisija, pamatojoties uz regulas 14. pantā minēto informāciju, regulāri ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par sistēmas darbību, īpaši attiecībā uz viltošanas saimnieciskajām un sociālajām sekām un ierosina vajadzīgos grozījumus vai papildinājumus.

16. pants

No dienas, kad sāk īstenot šo regulu, ir atcelta Regula (EEK) Nr. 3842/86.

17. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

Šo regulu piemēro no 1995. gada 1. jūlija.

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ OV L 144, 2.6.1981., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 945/87 (OV L 90, 2.4.1987., 3. lpp.).